

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. D. IR SEESAM INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. kovo 8 d. Nr. 242-93

Vilnius

Lietuvos bankas gavo R. D. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *Seesam Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2016 m. balandžio 14 d. pareiškėja ir draudikas sudarė būsto ir gyventojų turto draudimo sutartį (toliau – sutartis), kurią patvirtina draudimo liudijimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – draudimo liudijimas). Draudimo liudijime nurodyta, kad nuo 2016 m. balandžio 16 d. iki 2019 m. balandžio 15 d. išplėstiniu (visų rizikų) draudimu yra apdraudžiamas kilnojamasis turtas, esantis adresu: (*duomenys neskelbtini*), draudimo variantas – nauja (atkuriamąja) verte, sutarta dėl 87 Eur franšizės.

2016 m. spalio 3 d. pareiškėja pranešė draudikui apie įvykį, paaiškindama, kad žiūrėdami filmukus vaikai vandeniui apipylė kompiuterį. Dėl kompiuterio remonto pareiškėja kreipėsi į UAB „iDeal LT“. Minėtos bendrovės 2016 m. spalio 12 d. surašytame defektų akte nurodyta, kad atlikus kompiuterio *MacBook Air (13-inch, Late 2010)* „diagnostiką nustatyta, kad kompiuteris buvo aplietas. Pažeisti išvardinti komponentai. Kompiuterio remontas ekonomiškai nenaudingas, nes remonto kaina yra didesnė nei kompiuterio vertė. *Apple* nuo spalio pabaigos nutraukia kompiuterio palaikymą.“

Draudikas įvykį pripažino draudžiamuoju ir remdamasis analogiškų ar panašių parametrų rinkoje esančių kompiuterių pasiūlos kainomis apskaičiavo draudimo išmokos dydį. Draudikas kreipėsi į pareiškėją prašydamas draudikui perduoti sugadintą kompiuterį ir nurodė, kad kompiuterio (su krovikliu) rinkos kaina yra 442,5 Eur, išskaičius 87 Eur išskaitą pareiškėjai mokėtina draudimo išmoka yra 355,50 Eur. Draudikas nurodė, kad, pareiškėjai nesutikus grąžinti kompiuterio kroviklio, draudimo išmoka būtų mažinama 29 Eur. 2016 m. lapkričio 3 d. pareiškėja kompiuterį perdavė draudikui, tačiau atsisakė perduoti kompiuterio kroviklį.

Kreipimesi dėl ginčo nagrinėjimo pareiškėja nurodo nesutinkanti su draudiko reikalavimu perduoti draudikui sugadintą turtą. Kompiuteris yra neremontuotinas, todėl pareiškėja mano turinti teisę pati nuspręsti, ką su juo daryti. Kompiuterio kietajame diske yra likusi pareiškėjos asmeninė ir su darbu susijusi konfidenciali informacija. Nors kompiuterio kietasis diskas yra sugadintas, tačiau panaudojus tam tikras technologijas informacija gali būti atnaujinta. Pareiškėja taip pat nesutinka, kad kompiuterio rinkos kainą draudikas skaičiuoja pagal www.skelbiu.lt tinklalapyje esančius skelbimus. Pasak pareiškėjos, tai yra privatus skelbimų portalas, nebūtinai parodantis realias rinkos kainų tendencijas, be to, nėra vykdoma jokia skelbimų atranka. Pareiškėja taip pat nesutinka grąžinti veikiančią kompiuterio kroviklį ir nesutinka, kad kroviklio negrąžinus draudimo išmoka būtų mažinama 29 Eur. Kroviklis nėra kompiuterio dalis, dėl jo gedimo pareiškėja nesikreipė nei į remonto bendrovę, nei į draudiką. Pareiškėja teigia, kad kompiuterio kroviklis nėra sugedęs, todėl ji neižvelgia teisinio pagrindo, kuriuo vadovaudamasi kroviklį privalėtų perduoti draudikui. Pareiškėja taip pat nesutinka, kad draudikas negali jai pateikti jo apskaičiuotos

kompiuterio rinkos kainos detalizavimo pagal kiekvieną defektų akte nurodytą sugedusią kompiuterio detalę. Jeigu draudikas teigia draudimo išmoką mažinsiąs kroviklio rinkos kaina, jis turėtų pateikti aiškią kompiuterio rinkos kainos skaičiavimo detalizaciją, iš kurios matytusi kroviklio rinkos kaina. Taip pat turėtų būti atlygintos pareiškėjos išlaidos, patirtos dėl defektų akto surašymo. Pareiškėja prašo rekomenduoti draudikui atlyginti patirtą žalą.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodo, kad draudimo sutartis yra sudaryta vadovaujantis draudiko parengtų Būsto ir gyventojų turto draudimo taisyklių (2015 m. kovo 1 d. redakcija) (toliau – draudimo taisyklės) nuostatomis ir Bendrosiomis draudimo sutarties sąlygomis (2010 m. sausio 1 d. redakcija) (toliau – bendrosios sąlygos). Pareiškėjos pareiga perduoti draudikui sugadintą turtą, už kurį mokama draudimo išmoka, yra numatyta bendrosiose sąlygose. Draudikas pažymi, kad nereikalavo pareiškėjos sugadintame kompiuteryje palikti kokios nors informacijos, todėl pareiškėja galėjo ją pašalinti. Pareiškėjos pageidavimu draudikas sutinka sudaryti sąlygas pašalinti kompiuteryje esančią informaciją, tačiau pažymi, kad pašalinus informaciją kompiuteris vis tiek turėtų būti grąžintas draudikui. Vadovaujantis draudimo taisyklių 11.2.3.1 papunkčiu, bet kokia senesnė kaip 3 metų technika visiško sugadinimo ar sunaikinimo atveju „yra atlyginama rinkos verte“. Namų turto, kuris nėra tinkamas naudoti pagal savo paskirtį, vertė visais atvejais taip pat yra lygi jo rinkos vertei. Pagal draudimo taisyklių 3.1.2.2 papunktį, „rinkos vertė – tai pinigų suma, už kurią galėtų būti parduotas turtas, sudarius tiesioginį komercinį sandorį tarp norinčių turtą parduoti ir norinčių turtą pirkti asmenų po šio turto tinkamo pateikimo į rinką, jeigu abi sandorio šalys veiktų dalykiškai, be prievartos ir nesąlygojamos kitų sandorių bei interesų.“ Vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu Nr. 1K-159 patvirtintos Turto ir verslo vertinimo metodikos 56 punktu, turto rinkos vertė yra nustatoma lyginamuoju metodu. Draudikas pažymi, kad kompiuterio rinkos vertė buvo nustatyta pagal analogiškų arba panašių parametrų kompiuterių pasiūlos kainas, nurodant tokių pasiūlymų informacijos šaltinius, t. y. laikantis draudimo taisyklių sąlygų. Skaičiuojant kompiuterio rinkos vertę buvo vadovaujama analogiškų arba panašių parametrų kompiuterių, siūlomų pirkti kartu su krovikliais, kainomis. Kadangi mokėdamas draudimo išmoką draudikas atlygino kompiuterio kartu su krovikliu rinkos vertę, vadovaudamasis bendrųjų sąlygų 9.3.9 papunkčiu, įgijo teisę reikalauti pareiškėjos grąžinti kompiuterį su krovikliu. Draudikas pažymi, kad draudimo išmoką apskaičiavo pagal kompiuterio, bet ne atskirų jo detalių rinkos vertę, todėl pareiškėjos reikalavimas pateikti draudimo išmokos detalizaciją pagal kiekvieną defektų akte nurodytą sugedusią kompiuterio detalę laikytinas nepagrįstu. Remdamasis rinkoje esančių analogiškų ir panašių parametrų kroviklių pardavimo pasiūlymų kainomis draudikas apskaičiavo, kad kompiuterio kroviklio rinkos vertė yra 29,25 Eur. Kadangi pareiškėja nenori draudikui atiduoti kroviklio, pagal bendrųjų sąlygų 9.3.9 papunktį, ji turi prievolę grąžinti draudikui dalį draudimo išmokos – 29,25 Eur. Draudikas nurodė, kad pareiškėjai pateikus mokėjimo dokumentą, patvirtinantį už kompiuterio defektų akto surašymą patirtas išlaidas, draudikas šias išlaidas atlygintų. Apibendrinamas atsiliepime nurodytus argumentus draudikas pažymėjo, kad draudimo išmoka už sugadintą kompiuterį apskaičiuota tinkamai, o draudiko reikalavimas grąžinti sugadintą turtą yra teisėtas ir pagrįstas.

2017 m. sausio 13 d. pareiškėja informavo Lietuvos banką, kad 2017 m. sausio 12 d. draudiko atsiųstu elektroniniu laišku jai buvo pranešta apie išmokėtą draudimo išmoką. Pareiškėja nurodė, kad priekaištų draudikui dėl išmokėtos sumos neturi. Pareiškėja taip pat pateikė momentinę ekrano nuotrauką, iš kurios matyti, kad draudikas už sugadintą kompiuterį sumokėjo 355,50 Eur.

2017 m. kovo 1 d. draudikas Lietuvos banką informavo, kad išmokėta draudimo išmoka atlygino kompiuterio su krovikliu rinkos vertę. Kompiuterį pareiškėja draudikui grąžino, tačiau kompiuterio kroviklis nėra grąžintas. Draudikas pažymi, kad reikalavimo grąžinti kompiuterio kroviklį jis nėra atsisakęs.

2017 m. kovo 1 d. pareiškėja pateikė duomenis, patvirtinančius, kad už kompiuterio defektų akto surašymą yra sumokėta 20 Eur. Pareiškėja pažymėjo, kad nesutinka grąžinti kompiuterio kroviklio, o išmokėjęs draudimo išmoką draudikas jos neinformavo, kad ji turi intis kažkokių tolimesnių veiksmų. Pasak pareiškėjos, ji iki šiol negavo draudimo išmokos

detalizavimo, todėl nežino, kokie nuostoliai yra atlyginti. Jeigu draudimo išmoka nėra atlygintos jos patirtos išlaidos už kompiuterio defektų akto surašymą, pareiškėja prašo draudiko išmokėti papildomą draudimo išmoką.

2016 m. kovo 2 d. draudikas informavo, kad, gavęs už kompiuterio defektų akto surašymą pareiškėjos patirtas išlaidas patvirtinantį dokumentą, priėmė sprendimą išmokėti papildomą minėtas išlaidas atlyginančią draudimo išmoką.

Atsižvelgdamas į minėtas aplinkybes Lietuvos bankas mano, kad draudikas patenkino dalį pareiškėjos reikalavimų ir kad ginčo dalį dėl draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjos patirtus nuostolius už kompiuterio defektų aktų surašymą, mokėjimo šalys išsprendė taikiai. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 26 straipsnio 1 punktu Lietuvos bankas nutraukė pareiškėjos ir draudiko ginčo dalies dėl draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjos patirtus nuostolius dėl kompiuterio defektų akto surašymo, mokėjimo nagrinėjimą Lietuvos banke.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Nepaisant to, kad pareiškėja yra perdavusi draudikui kompiuterį ir Lietuvos bankui nurodžiusi, kad dėl 355,50 Eur išmokėtos draudimo išmokos dydžio pretenzijų neturi, kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, pareiškėja nesutinka, kad kompiuterio rinkos vertė galėjo būti nustatyta pagal skelbimų portalo www.skelbiu.lt duomenis, taip pat kvestionuoja draudiko teisę reikalauti pareiškėjos perduoti draudikui kompiuterį ir jo kroviklį. Todėl, nagrinėdamas tarp pareiškėjos ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos bankas spręs, ar draudikas tinkamai nustatė kompiuterio rinkos vertę ir ar draudikas pagrįstai reikalauja pareiškėjos perduoti jam kompiuterį su krovikliu.

Dėl kompiuterio rinkos vertės nustatymo

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (CK) 6.987 straipsniu, draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Draudimo sutartis sudaroma standartinių sutarties sąlygų – draudiko parengtų draudimo rūšies taisyklių – pagrindu prisijungimo būdu.

Turto draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Kita vertus, nors sutarties šalys, vadovaudamosi CK 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, savarankiškai gali nusistatyti draudimo apsaugos ribas ir kitas sutarties sąlygas (išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas nustato imperatyviosios teisės normos), tačiau draudikas, turėdamas įstatymo suteiktą teisę parengti draudimo rūšies taisykles, privalo užtikrinti ir sutarties sąlygų teisinį apibrėžtumą, jų suderinamumą, jo pateiktos sąvokos turi būti kiek įmanoma aiškiau atskleistos ir konkretizuotos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2007 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-152/2007; 2008 m. sausio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-45/2008), kad draudėjui sudarant draudimo sutartį nekiltų abejonių dėl sutartimi teikiamos draudimo apsaugos apimties. Jeigu sutarties sąlygos yra parengtos aiškiai ir suprantamai, jos neturi būti aiškinamos plečiamai, priešingu atveju būtų nepagrįstai išplečiami draudiko sudarant sutartį prisiimti įsipareigojimai.

Šalių sudarytą draudimo sutartį patvirtinančiame draudimo liudijime, kurį yra pasirašiusi draudiko atstovė ir pareiškėja, nurodyta, kad draudimo sutarčiai yra taikomos draudimo taisyklės ir bendrosios sąlygos. Taip pat nurodyta, kad pasirašydama draudimo liudijimą arba sumokėdama draudimo įmoką pareiškėja patvirtina, kad prieš sudarant draudimo sutartį su draudimo sąlygomis ir taisyklėmis buvo supažindinta, jų turinys pareiškėjai aiškus, jų kopiją gavo, draudimo sąlygoms pritaria ir sudaro draudimo sutartį. Šių aplinkybių pareiškėja neginčija.

Draudimo taisyklių 11.4 papunktyje nurodyta, kad jeigu turto neįmanoma suremontuoti arba jo remonto kaina viršija tokio paties turto įsigijimo kainą, turtas laikomas sunaikintu. UAB „iDeal LT“, į kurią dėl kompiuterio remonto kreipėsi pareiškėja, defektų akte nurodė, kad kompiuterio remonto kaina yra didesnė nei kompiuterio vertė, todėl kompiuterio remontas ekonomiškai nenaudingas. Atsižvelgdamas į tai, kompiuterį draudikas pripažino sunaikintu. Ginčo dėl kompiuterio pripažinimo sunaikintu nėra.

Pagal draudimo taisyklių 11.2.3.1 papunktį, „namų turtas jo sugadinimo ar sunaikinimo atveju yra atlyginamas nauja (atkuriamąja) verte, kai namų turtas draudžiamąjį įvykio dieną yra ne senesnis kaip 10 metų. Tačiau bet kokia senesnė kaip 3 metų technika (mobili, kompiuterinė, foto, garso, buitinė technika, buities darbo įrankiai, vidaus degimo variklį turintys įrenginiai ir pan.) visiško sugadinimo ar sunaikinimo atveju yra atlyginama rinkos verte. Namų turto, kuris nėra tinkamas naudoti pagal savo paskirtį (pvz. yra sulūžęs, sugedęs ar nenaudojamas) vertė taip pat visais atvejais yra lygi jo rinkos vertei.“ Tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad sunaikintu pripažintas kompiuteris yra senesnis kaip 3 metų (defektų akte nurodyta preliminari kompiuterio pirkimo data – 2011 m. liepos 26 d.). Tai reiškia, kad, vadovaujantis minėtomis draudimo taisyklių sąlygomis, pareiškėjai mokėtinas draudimo išmokos dydis turi būti nustatomas pagal kompiuterio rinkos vertę.

Rinkos vertės sąvoka paaiškinta draudimo taisyklių 3.1.2.2 papunktyje: „Tai pinigų suma, už kurią galėtų būti parduotas turtas, sudarius tiesioginį komercinį sandorį tarp norinčių turtą parduoti ir norinčių turtą pirkti asmenų po šio turto tinkamo pateikimo į rinką, jeigu abi sandorio šalys veiktų dalykiškai, be prievartos ir nesąlygojamos kitų sandorių bei interesų.“

Norėdamas nustatyti kompiuterio rinkos vertę draudikas iš skelbimų portalo www.skelbiu.lt atrinko keturis skelbimus, kuriuose informuojama apie parduodamus, draudiko vertinimu, analogiškų arba panašių (geresnių) parametrų kompiuterius. Draudikas nustatė vidutinę jo atrinktų parduodamų kompiuterių kainą ir gautą sumą laikė kompiuterio rinkos verte. Pareiškėja nesutiko su tokiu būdu nustatyta rinkos verte, tačiau nepateikė jokių duomenų, paneigiančių, kad draudiko nustatyta kompiuterio rinkos vertė yra tokia, už kurią sudarius tiesioginį komercinį sandorį tarp norinčių turtą parduoti ir norinčių turtą pirkti asmenų po šio turto tinkamo pateikimo į rinką, jeigu abi sandorio šalys veiktų dalykiškai, be prievartos ir nesąlygojamos kitų sandorių bei interesų galėtų būti parduotas kompiuteris.

Kaip minėta, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami vadovaujantis rungimosi principu, todėl ginčo šalys turi teisę ir kartu pareigą ne tik įrodyti aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, bet ir pateikti įrodymus, paneigiančius kitos šalies įrodinėjamas aplinkybes. Neįvykdžius įrodinėjimo pareigų arba netinkamai jas įvykdžius, įrodinėjimo subjektui gali atsirasti neigiamų padarinių – atitinkamas įrodinėtas aplinkybes galima pripažinti neįrodytomis (neegzistavusiomis) ir tuo remiantis priimti sprendimą spręsti ginčą iš esmės. Atsižvelgiant į tai, kad, apskaičiuodamas kompiuterio rinkos vertę draudikas įvertino analogiškų parametrų kompiuterių kainas, o pareiškėja nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad rinkos kaina yra nustatyta netinkamai (ne pagal šalių sutartas sąlygas), nėra pagrindo draudiko nustatytą kompiuterio rinkos kainą laikyti nepagrįsta.

Dėl pareiškėjos prievolės perduoti draudikui kompiuterį su krovikliu

Nors pareiškėja jau yra perdavusi draudikui sugedusį kompiuterį, ji nesutinka su draudiko reikalavimu perduoti draudikui kompiuterį ir kroviklį. Draudikas nurodo, kad pareiškėja gali iš kompiuterio ištrinti visą asmeninę informaciją, o atsisakiusi perduoti kompiuterio kroviklį, turėtų draudikui gražinti 29,25 Eur, t. y. kompiuterio kroviklio rinkos kainą.

Pažymėtina, kad draudimo sutarties sudedamąja dalimi esančių bendrųjų sąlygų 9.3.9 papunktyje yra nurodyta: „Draudikas, esant žalai turtui, jo detalėms ar dalims, išmokėdamas draudimo išmoką atitinkamam nesugadintam turtui, jo detalėms ar dalims įsigyti, įgyja teisę reikalauti perleisti nuosavybės teisę ir perduoti jam sugadintą turtą, jo detales ar dalis. Draudiko reikalavimu neperleidus ar neperdavus jam šio turto, detalių ar dalių, draudimo išmoka yra mažinama atitinkamo nesugadinto turto, detalių ar dalių įsigijimo kainos dydžiu. Jei tokiu atveju draudimo išmoka jau yra išmokėta, Draudėjas privalo grąžinti Draudikui šią draudimo išmoką ar jos dalį.“

Draudikas Lietuvos bankui pateikė išrašus iš skelbimų portalo *www.skelbiu.lt*, pagal kurio duomenis buvo apskaičiuota kompiuterio rinkos kaina. Iš pateiktų duomenų matyti, kad visuose skelbimuose kompiuteriai parduodami kartu su krovikliais. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad išmokėta 355,50 Eur draudimo išmoka atlygino pareiškėjos nuostolius dėl kompiuterio su krovikliu.

Draudikas Lietuvos bankui taip pat pateikė duomenis, iš kurių matyti, kad pagal skelbimų portale *www.skelbiu.lt* esančius skelbimus draudikas nustatė ir kompiuterio kroviklio (kaip atskiros prekės) vertę. Pagal skelbimuose nurodytas kroviklių kainas (kai yra parduodamas tik kroviklis) draudikas nustatė, kad kompiuterio kroviklio rinkos vertė yra 29,25 Eur.

Vadovaujantis bendrųjų sąlygų 9.3.9 papunkčiu, išmokėjęs draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos nuostolius dėl kompiuterio su krovikliu, draudikas įgijo teisę reikalauti, kad pareiškėja perleistų draudikui kompiuterį su krovikliu. Tarp šalių kilus ginčui dėl pareiškėjos prievolės perduoti draudikui kompiuterio kroviklį, draudikas turėjo teisę kroviklio įsigijimo kainos dydžiu mažinti pareiškėjai mokėtiną draudimo išmoką. Draudikui išmokėjus draudimo išmoką, kuri atlygina nuostolius dėl kompiuterio su krovikliu, ir pareiškėjai nesutinkant draudikui perduoti kroviklio, draudikas įgyja teisę reikalauti, kad pareiškėja grąžintų draudikui draudimo išmokos dalį, atlyginančią nuostolius dėl kompiuterio kroviklio (29,25 Eur). Įvertinęs bendrosiose sąlygose įtvirtintą šalių susitarimą, Lietuvos bankas neturi pagrindo draudiko reikalavimo, kad pareiškėja perduotų jam kompiuterio kroviklį, vertinti kaip nepagrįsto.

Sutiktina su draudiko argumentais, kad jis draudimo išmoką apskaičiavo pagal kompiuterio, o ne atskirų jo detalių rinkos vertę, todėl pareiškėjos reikalavimas pateikti draudimo išmokos detalizaciją pagal kiekvieną defektų akte nurodytą sugedusią kompiuterio detalę laikytinas nepagrįstu. Atkreiptinas dėmesys, kad, kilus ginčui dėl pareiškėjos prievolės perduoti draudikui kompiuterio kroviklį, draudikas atskirai nustatė kroviklio rinkos vertę. Tačiau ginčo atveju nėra pagrindo reikalauti, kad, apskaičiuodamas kompiuterio rinkos vertę, draudikas turėjo atskirai nustatyti kiekvienos kompiuterio dalies (detalės) vertę, nes jis išmokėjo pareiškėjai draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos nuostolius dėl kompiuterio (jo dalių visumos), o ne atskirų kompiuterio detalių.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos R. D. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.